

## **På gensyn Margrethe. En beretning om en dødende og familie.**

### **Artikel. Skrevet af Erlinng Chriistensen**

Artiklen er skrevet i overensstemmelse med familien og hospicet. Men kravet har været fuld anonymitet.

I februar blev jeg bedt om at være tilstede ved en dødende på et hospices. Henvendelsen kom fra den pårørende og dels fra den dødende. Jeg kender til familien for en tid tilbage, herunder den dødende kvinde. Tiden var knap, da jeg fik henvendelsen. Jeg havde et par timers transport til hospicet. Det en torsdag ca kl. 21 jeg ankom til hospicet. Jeg blev mødt af to døtre til den døende. De forklarer at kvinden har lægget på dødslejet i snart 12 timer og har svært ved at lade gå/ få fred (slippe det jordiske plan).

Da vi ankommer til stuen, på hospicet, er der knap 12 mennesker til stede. En familie bestående af børn, børnebørn og et enkelt oldebarn. Hvor kvinden Magrethe (fiktivt navn), den dødende har nægtet at tage mod nogen former for smertestillende medikamenter til trods de svære smerte canceren giver hende.

Stemningen er i lokalet er følelsesladet i næsten hele skalaen. Fra bekymring, angst, usikker, nervøsitet, lad os få fred, giv slip, giv dig selv fred, irritation og en anelse vrede m.m.

Jeg bliver bedt om at hjælpe familien, således at alle på deres måde får fred og ro. En underlig stemning breder sig af ro, salighed, nærved, eftertanke, selvransagelse – egentligt meget svært at beskrive sådanne stemninger på tryk, da det er samling af 12 menneskers oplevelser og en døende.

Jeg sætter mig ved siden af Magrethe, der på dette tidspunkt går ind og ud af en klar bevidsthed og uklar bevidsthed. Stemning er fortættet og en anelse trykket. Da familien ikke helt er klar hvad der vil komme til at ske. Da det er de to døtre, der har bedt mig komme på familiens vegne.

Jeg beder stille og roligt i en bøn til den åndelige verden, om at være nærværende og tilstede. Dernæst sætter, jeg en kraftig healings proces i gang med ønsket om at bringe fred til Magrethe og familien. Jeg forklarer kort familien, hvad der sker og vil ske. Dernæst viser en afdød til Magrethe og familien sig, samt en repræsentant for den åndelige verden. En stærk energi struktur (der bærer Kristus energien i og med sig). Kun enkelte af familiemedlemmer registrerer energi skiftene i lokalet. Med Margrethes hånd i min og en af døtrene i den anden hånd. Hun vågner lige som et øjeblik og ser Jens (hendes afdøde mand), samt et højere væsen fra den åndelige verden, sandsynligvis Kristus, da Magrethe er troende på sin måde. Alle oplever på deres egen måde det massive energiskift, der sker da Magrethe slipper / går videre / hjælpes videre. En del familiemedlemmer oplever et kraftig lysskær i det øjeblik Magrethe går videre.

Magrethe slipper stille og roligt og ånder ud for at til sit åndelige hjem. Der er stille, lyst, klart, lettet i lokalet. Tårerne triller sagte hos de fleste af familiemedlemmerne.

Vi taler sagte om oplevelsen. Flere familiemedlemmer giver klart og tydeligt udtryk for nærværet fra åndelige side og er ikke i tvivl om den dybe og emotionelle oplevelse vil give meget stof til eftertanke. Lokalet er blevet fredfyldt, roligt, saligt og en dyb afklarethed, der ikke kan beskrives, men må opleves. (Indholdet af samtalerne har jeg lovet ikke at gengive).

De to medlemmer af staben på hospicet, der deltog i forløbet. En kvindelig læge og sygeplejerske, havde oplevet tilsvarende tidligere med nærvær fra åndelig side. Men aldrig så klart og tydeligt som her.

Her en tid efter har jeg talt med en af døtrene om hvordan det siden er gået for familien og de enkelte medlemmer. Hun beretter: ”en intens og dyb oplevelse for alle familien medlemmer, men ligeledes rystende på en måde, at oplevelsen var så klar og tydelig. Det har givet megen anledning til snak om livet efter døden. Men jeg er ikke i tvivl (datteren beskriver) om Magrethe er med mig i hverdag og jeg oplever og mærker hende.”

Her vil en sorg periode, normalt træde ind hos de fleste.

Familien ønsker jeg reetablere kontakt til Margrethe på et senere tidspunkt, hvilket vi vil gøre. Når familien er klar til dette.

Jeg var atter hjemme kl. 6 næste morgen. En uforglemmelig oplevelse, der er unik på sin måde og er gengivet med fattige ord.

Denne oplevelse kan ikke sammenlignes med en våger / vågekones oplevelser på nogen måde.

Jeg har haft lignende oplevelser, over de sidste 1½ – 2 år. Hvor, hver enkelt forløb har sin helt eget forløb på godt og mindre godt.

Ved samtlige oplevelser er de deltagende blev klar over, der sker meget mere, end hvad vores normale bevidsthed kan forstå. Mange af de pårørende har vendt tilbage til undertegnede. De vil mere om den åndelige verden, samarbejdet med denne, forståelse og bevidstheden herom, men nok vigtigste af alt blive bedre til at finde ro i sig selv, herunder at der kommer en tid, hvor vi forlader det jordiske plan.

Da Magrethe gik til sit åndelige hjem – slap hun sit fysiske hjem. Men lever videre i hvert familiemedlem i ånden. På gensyn Margrethe. ” We will meet again”, som Vera Lynn sang under 2. verdenskrig.